

Cadires buides, inestabilitat i precarietat.

Durant les últimes setmanes les cadires buides en els diferents centres, departaments i serveis de la nostra universitat ens han recordat a els qui van reservar dies de vacances per a donar l'últim repàs general al temari, just abans del primer examen de l'oposició C1 d'administració general.

Companyes i companys que lluiten contra la inestabilitat que s'ha instal·lat en les administracions com a conseqüència de les directrius europees de finals dels anys 90. Aquestes directrius destinades a reconfigurar els serveis públics, conduint a la privatització de tot allò susceptible de ser rendibilitzat, i abocant a l'ostracisme i a la deterioració a la resta.

Persones que, en moltes ocasions, acaben d'arribar a la nostra Universitat, perquè els punts que no tenien les van fer caure al final d'interminables borses, formades en processos selectius amb un enorme poder de convocatòria.

També les integren altres persones amb una experiència d'anys; que porten sobre les seues esquenes un munt de contractes en els més diversos centres i serveis de la casa; i que en multitud d'ocasions coneixen millor que els qui estem estabilitzades la majoria dels processos administratius amb els quals una normativa cada vegada més burocratitzada ens martiritza.

Moltes d'elles sota el jou d'una taxa de reposició que impedeix que la majoria de les places vacants es cobrisquen de forma estable; i que en lloc de denunciar-la fermament, se cerquen solucions pelegrines i precàries, com la de que cada sis mesos una nova persona ocupe la cadira, fomentant així la inestabilitat de les persones i els serveis.

Unes altres que, després de diversos anys en una vacant, tornen a trobar-se davant de l'abisme de quedar-se fóra si les coses no van com esperen.

Totes llevant-se hores de son, d'oci, d'atendre i compartir amb família i amigats, per a preparar-se un examen en el qual competeixen amb moltes altres persones en les mateixes circumstàncies i amb semblants condicions; un examen en el qual es juguen el seu futur i el de les persones que tenen al seu càrrec.

Companyes i companys amb qui esmorzem, dinem i compartim riures, amb qui treballem i que ens recolzen i recolzem en el treball de cada dia; als qui aquests dies hem sentit comentar "com ho porten", i als qui hem vist eixir corrent a dinar un entrepà ràpid abans d'anar a l'acadèmia o a estudiar en la biblioteca més propera.

No són les úniques oposicions, ni les úniques ocasions en les quals part del personal d'aquesta casa es juga el futur; però el fet que siga la més nombrosa, fa molt més visible una trista situació que avança i cada vegada està més normalitzada.

Les cadires buides que, al llarg dels passats dies, hem vist evidencien un sistema que, en nom de l'excel·lència, l'eficàcia i l'eficiència maltracta a les persones sense miraments.

Ens agradaria que hui, en arribar, vegem cares somrients i satisfetes en aquells i aquelles que vindran a ocupar de nou i provisionalment el seu lloc de treball.

I per descomptat volem desitjar-los sort per a aconseguir la plaça, el contracte anhelat, o una bona posició en la borsa que els permeta treballar amb certa continuïtat i sense por.

CGT-PV UV Podeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

